

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 5C/385/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2512214817
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Terézia Mecelová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2015:2512214817.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany v konaní vedenom sudkyňou JUDr. Teréziou Mecelovou v právnej veci žalobkyne EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpená TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanej X. T., L.. XX.XX.XXXX, P. J. G., P. Č. R.. V.. D. XXXX/XX, G., o zaplatenie 1.292,65 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd konanie v časti o zaplatenie 30,- eur s príslušenstvom zastavuje.

Vo zvyšku žalobu zamietá.

Žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu 30.11.2012 domáhala voči žalovanej zaplatenia sumy 1.292,65 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. Návrh odôvodnila tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo 14.02.2011 uzavretej medzi VÚB, a.s. ako postupcom a žalobkyňou ako postupníkom bola postúpená na žalobkyňu pohľadávka voči žalovanej. VÚB, a.s. a žalovaná 08.12.2005 uzavreli zmluvu č. 1870613591, ktorej súčasťou boli všeobecné obchodné podmienky. Na základe tejto zmluvy VÚB, a.s. poskytla žalovanej peňažné prostriedky. Vzhľadom na to, že žalovaná neplnila v stanovených termínoch splátky, VÚB, a.s. od zmluvy odstúpila. Pohľadávka ku dňu postúpenia predstavovala sumu 1.312,65 eur (660,01 eur istina, úrok 388,47 eur, úrok z omeškania 232,80 eur, ostatné príslušenstvo a poplatky 31,37 eur). Po postúpení pohľadávky žalovaná uhradila 24.04.2012 sumu 10,- eur, 11.05.2012 sumu 10,- eur.

Žalovaná sa k návrhu vyjadрила. Okrem iného uviedla, že úvery a kreditné karty vyberala, pretože rodičia boli ťažko chorí, potom prišla aj o dedičstvo.

Podaním doručeným súdu 09.01.2015 vzala žalobkyňa návrh v časti o zaplatenie 30,- eur s príslušenstvom späť, pretože žalovaná túto sumu po podaní návrh zaplatila a to dňa 17.12.2014.

Nakoľko návrh bol vzatý v časti späť súd najprv rozhodol o späťvzatí návrhu s poukazom na nižšie uvedené ustanovenia O.s.p.

Podľa § 96 ods. 2 O.s.p. súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Podľa § 96 ods. 3 O.s.p. nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. V takomto prípade súd rozhodne o zastavení konania do 30 dní od späťvzatia návrhu.

Žalobkyňa využila svoje dispozičné právo a za konania (ešte pred prvým pojednávaním) zobrala návrh na začatie konania späť v časti. Súd preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia a konanie v časti zastavil.

Súd vykonal dokazovanie na pojednávaní čítaním listinných dôkazov (návrh, žiadosť o vydanie kreditnej karty z 08.12.2005, všeobecné obchodné podmienky VÚB, a.s., výpis z obchodného registra, dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, zmluva o postúpení pohľadávok zo 14.02.2011 s prílohou, pokus o zmiar z 12.11.2012, vyjadrenie žalovanej z 09.10.2014, čiastočné späťvzatie návrhu a podanie žalobkyne z 09.01.2015, výpis z účtu, ako aj ďalší obsah spisu). Súd hodnotil dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav.

Postupník VÚB, a.s. je obchodnou spoločnosťou, ktorej predmetom činnosti je okrem iného poskytovanie úverov. VÚB, a.s. a žalovaná 08.12.2005 spísali žiadosť o vydanie kreditnej platobnej karty. Podpisom na žiadosti žalovaná potvrdila, že bola oboznámená s Obchodnými podmienkami VÚB, a.s. pre vydanie a používanie platobnej karty a s cenníkom, súhlasí s nimi. V závere tejto žiadosti je uvedené, že prijatím a schválením žiadosti zo strany VÚB, a.s. sa táto žiadosť stáva zmluvou o vydaní a používaní platobnej karty podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka. Podľa článku II bod 11 všeobecných podmienok VÚB, a.s., banka si vyhradzuje právo na stanovenie výšky úverového limitu. Banka určí výšku úverového limitu na základe vyhodnotenia žiadateľom predložených dokladov. Hodnotenie sa uskutoční podľa interných pravidiel stanovených bankou. Z výpisu z účtu vyplýva, že žalovaná čerpala z karty spolu sumu 1,027,34 eur (položky „D“) a uhradila spolu 763,46 eur (položky „C“). Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo 14.02.2011 uzavretej medzi VÚB, a.s. ako postupcom a žalobkyňou ako postupníkom bola postúpená na žalobkyňu pohľadávka voči žalovanej. Pohľadávka ku dňu postúpenia predstavovala pohľadávka sumu 1.312,65 eur (660,01 eur istina, úrok 388,47 eur, úrok z omeškania 232,80 eur, ostatné príslušenstvo a poplatky 31,37 eur). Po postúpení pohľadávky žalovaná uhradila 24.04.2012 sumu 10,- eur, 11.05.2012 sumu 10,- eur. Po podaní návrhu bola uhradená ešte suma 30,- eur.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 275 ods. 4 Obchodného zákonníka s prihliadnutím na obsah návrhu na uzavretie zmluvy alebo v dôsledku praxe, ktorú si strany medzi sebou zaviedli, alebo s prihliadnutím na zvyklosti rozhodné podľa tohto zákona, môže osoba, ktorej je návrh určený, vyjadriť súhlas s návrhom vykonaním určitého úkonu (napr. odoslaním tovaru alebo zaplatením kúpnej ceny) bez upovedomenia navrhovateľa. V tomto prípade je prijatie návrhu účinné v okamihu, keď sa tento úkon urobil, ak došlo k nemu pred uplynutím lehoty rozhodnej pre prijatie návrhu.

V zmysle § 2 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení do 31.3.2006 (ďalej len „zákon č. 634/1992 Zb.“), na účely tohto zákona sa rozumie: a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre priamu osobnú spotrebu fyzických osôb, najmä pre seba a pre príslušníkov svojej domácnosti, b) predávajúcim podnikateľ, 4) ktorý spotrebiteľovi predáva výrobky alebo poskytuje služby.

Podľa § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb., spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

V zmysle § 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom do 30.06.2006 (ďalej len „zákon č. 258/2001 Z. z.“), na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme, b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1 a 2 zákona č. 258/2001 Z. z., veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť, b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby, d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom, e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, f) meno a adresu spotrebiteľa, g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov, výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z. z., od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka, prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len "návrh"), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

Podľa § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa znení účinnom v čase podpisu dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku (ďalej len „zákon č. 250/2007 Z. z.“), predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklostí a praxe, využíva najmä omyl, lešť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z., nekalé obchodné praktiky sú zakázané.

Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z. z., obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti, b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa znení účinnom v čase rozhodovania súdu, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Súd mal za preukázané, že právny vzťah medzi účastníkmi konania, ktorý mal byť založený zmluvou o úvere, je vzťahom spotrebiteľským, keďže právna predchodkyňa žalobkyne pri uzatváraní zmluvy konala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti, zatiaľ čo žalovaná nie, pričom z obsahu a formy zmluvy vyplýva, že ide o tzv. typovú (formulárovú) zmluvu, ktorú dodávateľ používa vo viacerých prípadoch a ktorej podstatný obsah spotrebiteľ (žalovaná) neovplyvňuje. Vznik zmluvy o úvere ako aj nároky z nej vyplývajúce súd posudzoval nielen podľa ustanovení Obchodného zákonníka, keďže zmluva o úvere je ako zmluvný typ v zmysle § 261 Obchodného zákonníka tzv. absolútnym obchodom, ale aj podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý má vo vzťahu k Obchodnému zákonníku postavenie lex specialis a ktorý pre spotrebiteľskú zmluvu o úvere stanovuje špecifické náležitosti. Pre posudzovanie v konaní uplatneného nároku je rozhodujúce, že pre platnosť zmluvy kogentne zákon vyžaduje písomnú formu s následkom neplatnosti právneho úkonu pri jej nedodržaní (§ 4 ods. 1 citovaného zákona).

Súd má za to, že za riadny návrh na uzavretie zmluvy by bolo možné považovať prípadne oznámenie VÚB, a.s. o akceptácii návrhu na uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere, v ktorom by VÚB, a.s. žalovanej oznámila konkrétne podmienky čerpania úveru. Ako už bolo zdôraznené vyššie, zákon o spotrebiteľských úveroch stanovuje pre platnosť spotrebiteľskej zmluvy o úvere písomnú formu, pre dodržanie ktorej sa všeobecne vyžaduje jednak písomný prejav a jednak podpis konajúcej osoby. Vychádzajúc z vykonaného dokazovania súd uzavrel, že podmienka písomnosti pri vzniku predmetnej zmluvy o revolvingovom úvere nebola dodržaná, keďže ani samotný návrh VÚB, a.s. na uzavretie zmluvy (s konkrétnymi podmienkami úveru) a ani prijatie návrhu na uzatvorenie zmluvy nebolo žalovaným učené písomne, v dôsledku čoho je táto zmluva v zmysle § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch neplatná.

Na základe uvedeného tak súd posudzoval nároky uplatnené žalobkyňou v tomto konaní podľa ustanovení § 451 a nasl. Občianskeho poriadku o bezdôvodnom obohatení, keďže žalovaná plnením právnej predchodkyne žalobkyne získala majetkový prospech na základe neplatného právneho úkonu. V zmysle § 457 Občianskeho zákonníka ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal. Z dokazovania vyplynulo, že žalovaná získala od žalobkyne na základe neplatnej zmluvy o úvere peňažné plnenie v sume 1.027,34 eur a vrátila jej spolu sumu 813,46 eur (763,46 eur + 20 eur + 30 eur zaplatených po podaní žaloby). Z toho je zrejmé, že svoju povinnosť v zmysle citovaného ustanovenia § 457 Občianskeho zákonníka si žalovaná splnila čiastočne, zostávalo uhradiť 213,88 eur. Z uvedeného je zrejmé, že v časti žaloby prevyšujúce sumu 213,88 eur je táto nedôvodná a preto ju súd zamietol.

Pokiaľ ide o zvyšok nároku sumu 213,88 eur, tu súd rešpektujúc princíp absolútnej ochrany spotrebiteľa s poukazom na § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. ex offo skúmal premlčanie nároku. Ide o výnimku z ustanovenia § 100 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka. Ustanovenie § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa bolo zavedené zákonom č. 102/2014 Z. z. s účinnosťou od 01.05.2014, pričom vo vzťahu k nemu neboli prijaté žiadne prechodné ustanovenia. Uvedené ustanovenie je ustanovením procesným (porovnaj napr. aj rozsudok Krajského súdu v Trnave z 30.09.2014 sp. zn. 26Co/30/2013, rozsudok Krajského súdu v Trnave z 19.08.2014 sp. zn. 9Co/295/2013), keď orgánu rozhodujúcemu o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy (tým aj súdu) ukladá povinnosť prihliadať na premlčanie aj bez námietky premlčania vznesenej spotrebiteľom. Vzhľadom na procesný charakter tohto ustanovenia a absentujúce prechodné ustanovenia bol konajúci súd povinný aplikovať toto ustanovenie a prihliadať na premlčanie ex offo.

Pre začiatok plynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej doby je rozhodujúci deň, keď sa oprávnený skutočne dozvedel, že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto na jeho úkor bezdôvodné obohatenie získal. Pre začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby trojročnej je podľa názoru súdu rozhodujúci okamih, keď k získaniu bezdôvodného obohatenia skutočne došlo. V prípade absolútne neplatného právneho úkonu bezdôvodné obohatenie získané z tohto úkonu vzniká od samého vzniku právneho úkonu. Objektívna premlčacia doba začne teda plynúť už od vzniku takéhoto právneho úkonu (rozsudok Krajského súdu v Trnave z 09.04.2014 sp. zn. 11Co/191/2013).

Z výpisu z účtu vyplýva, že naposledy čerpaná suma bola dňa 19.11.2007. Z tohto je zrejmé, pre objektívna premlčacia doba uplynula najneskôr 19.11.2010 (piatok) a žaloba bola podaná na súd až 30.11.2012, čo je po uplynutí premlčacej doby. Vo zvyšku súd preto návrh taktiež zamietol, nakoľko nárok bol vo zvyšku premlčaný.

Pre úplnosť sa uvádza, že na tomto nič nemení ani dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku z 24.02.2012, kde je prehlásené, že strany mali vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch.

Konanie žalobkyne pri uzatváraní dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku napíňa podľa názoru súdu znaky tzv. nekalej obchodnej praktiky a je konaním v rozpore s dobrými mravmi. Vyhlásenie dlžníka o tom, že mu je známa skutočnosť, že dlh, ktorý požaduje žalobkyňa uznať, je premlčaný, je totiž skryté v ustanoveniach viažucich sa k splátkovému kalendáru, teda v článku

3. dohody, pričom samotné uznanie záväzku je predmetom článku 2. dohody. Konanie žalobkyne smerovalo pod zámkou povolenia splátkového kalendára k vylákaniu uznania premlčaného záväzku od dlžníka. Je jednoznačné, že štruktúra dohody má za cieľ získať od dlžníka uznanie premlčaného záväzku ľstou, keď vychádza z predpokladu, že dlžník si ustanovenie o vedomosti premlčania záväzku v dohode nevšimne a tiež z predpokladu, že mu obsah pojmu premlčaný dlh nie je ani dostatočne zrejmý. Súd poukazuje na skutočnosť, že priemernému spotrebiteľovi nemusia byť zjavné právne následky uznania premlčaného záväzku a s týmito ho žalobkyňa v dohode, resp. pred jej uzatvorením preukázateľne neoboznámila. Právny úkon, obsahom ktorého bolo uznanie záväzku, bol súčasťou predtlačeneho formulára. Nebolo preukázané, že žalovanej ako priemernému spotrebiteľovi boli akokoľvek vysvetlené v súlade s požiadavkou odbornej starostlivosti následky uznania záväzku, najmä s ohľadom na jeho premlčanie, resp. dĺžky premlčacej doby (teda došlo k podstatnému narušeniu ekonomického správania sa priemerného spotrebiteľa).

Súd ďalej uvádza, že v prípade, ak sa v odôvodnení nezaoberal konkrétnou námietkou účastníkov konania, urobil tak preto, že daný argument a taktiež odpoveď naň nepovažoval pre rozhodnutie za rozhodujúce (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s.12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa § 142 ods. 3 O.s.p., aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa podľa § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p. v spojení s § 142 ods. 3 O.s.p., keď konanie v časti (30,- eur s prísl.) bolo zastavené a vo zvyšku (1.262,65 eur s prísl.) bola žaloba zamietnutá (teda tu bola žalovaná úspešná). Súd konštatuje, že 30,- eur v pomere k zvyšku nároku predstavuje nepatrnú časť a preto žalovanej vzniklo právo na náhradu trov konania, avšak keďže si náhradu trov konania neuplatnila, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku a náhradu trov konania jej nepriznal (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia

jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu

v Trnave, dvojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. Musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. a)-f) O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.